

boende Medlemmer af det nye Landsting, Amtsassessor Karberg, Gaardejer Kloppenborg-Skrumsager og Typograf Jørgen Møller, for at foretage det i Grundlovens første midlertidige Bestemmelse nævnte Valg af et tingvalgt Medlem samt en Stedfortræder for samme, jfr. Valglovens § 87. Til at lede Valget havde de nævnte Medlemmer anmodet mig om at fungere. For Gaardejer H. Jepsen Christensen, Høgsbro, afgaves 2 Stemmer, og Gaardejer H. Jepsen Christensen erklæredes derefter for valgt, idet der for Sygekassekasserer Nis Toft, Aabenraa, kun afgaves 1 Stemme. Som første Stedfortræder valgtes Dyrhøge Ole Pedersen, Haderslev, og som anden Stedfortræder Gaardejer Thomas Thomsen, Toghale.

Udvalget for Valgs Prøvelse indstiller enstemmigt, at Valget af Gaardejer H. Jepsen Christensen som 19de tingvalgte Medlem godkendes af det høje Ting.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Udvalgets Indstilling om Godkendelse af Valget af Gaardejer Jepsen Christensen som det 19de tingvalgte Medlem vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Jeg overtager derefter igen Formandsædet og skal tillade mig at byde det nye Medlem for Sønderjylland et hjerteligt Velkommen her i det høje Ting.

Tingets Medlemmer tilkendegav Tilslutning hertil ved at rejse sig.

Formanden: Jeg giver Ordet til det 19de tingvalgte Medlem.

Jepsen Christensen: Jeg vil udtale en Tak for den Tillid, der er vist mig gennem mit Valg til Landstinget, og jeg vil gerne dertil knytte nogle faa Bemærkninger.

Da vi dernede i Sønderjylland i 56 Aar levede adskilt fra dem heroppe, var dette jo i en Tidsperiode, da der indenfor det gamle Lands Grænser blev fundet nye Former for den Politik, der skulde føres. Vi dernede sang Gang efter Gang under Fremmedherredømmet:

„I Danmark er jeg født, dér har jeg hjemme, dér har jeg Rod, derfra min Verden gaar“.

Der lå i dette en Trang til og en inderlig Længsel imod Sammensmeltning med det Land og det Folk, fra hvilket vi var blevet adskilt med Voldshaand, og denne Længsel har holdt sig ned gennem Tiderne, fordi vi har forsøgt paa, saa godt det var os muligt, at leve vort Liv trods Grænseskellet sammen med Folket Norden Aa. Vi haaber, at denne Sammensmeltning baade folkeligt og politisk set maa komme til at foregaa under saadanne Former, nu da en Del af Landet er kommet tilbage, at det bliver sundt og naturligt og ligefremt alt sammen. Det er jo givet, at vi dernedfra maa leve os sammen med Forholdene herhjemme, særlig paa det politiske Omraade. Vi vil staa famlende og fremmede til at begynde med; men det er mit Haab og min Forvisning, at vi ikke maa have levet mere adskilt fra og mere fremmed for det øvrige Folk gennem de 56 Aar, end at vi let maa kunne finde hinanden paa de mest forskellige Omraader, saa at der kan finde en sund og naturlig Sammensmeltning Sted imellem den Lovgivning, der er skabt for os i Overgangstiden, og almindelig dansk Lovgivning i Fremtiden. Jeg ser det som den væsentligste Opgave for os dernedfra i denne Lovgivningsperiode, at vi skal være medvirkende til, at dette kan ske paa den sundeste og naturligste Maade, som ske kan, overfor de særlige Forhold, vi har dernede, baade nationalt, socialt og økonomisk. Vi vil derigennem ogsaa tænke paa dem, der sang de samme Sange og tænkte de samme Tanker som vi under Fremmedherredømmet, men som i Kraft af deres Mindretal ved Afstemningen om det statslige Tilhørsforhold i Fremtiden maatte blive tilbage. Indenfor de internationale Regler og Rammer, som her er lagte, vil jeg ogsaa gerne være med til at medvirke til, at deres Kaar i Fremtiden maa blive saa lidt fremmede for os Danske som muligt og blive mildnet saa meget, som det er danske Mennesker muligt at mildne dem.

Tak for den Tillid, der er vist mig! Jeg vil endnu blot sige, at i dette høje Ting skal det være min Bestræbelse i Fremtiden, ligesom det har været hidtil, at stille mine Evner og Kræfter i mit Folks Tjeneste.

Efter denne Udtalelse rejste Tingets Medlemmer sig.